

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvns Rectè
Obeundum**

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

De Admirabili Evcharistiæ Sacramento carmen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

DE ADMIRABILI EV-
CHARISTIÆ SACRA-
mento carmen.

NVminis aeterni cū dextera cōderet orbem,
Fundente omniigenas vi bonitatis opes.
Vita quibus fuerat nascentibus insita rebus,
Addita contiguus sunt alimenta locis.
Herba, frutex, arbor succum radicibus actis,
De pingui eliciunt, vt vegetentur, humo.
Omnia de partibus viuunt animalia plantis,
Aut alijs, propria conditione, cibus.
Præcipua Rex orbis homo cui præbet alendo,
Tum varias tellus, fluctus, & aura dapes.
At geminam debet at homo, si viuere vitam,
(Mens quia se bruto viuere more negat)
Corporeæ sua quando data est alimonia vitæ
Nullane tunc animis esca parata fuit?
Primigenis nec enim felix mortalibus ortus
Gignebat, vniuersæ spiritus vnde foret.
Spirituque nihil vitalis proderat arbor,
Solūm anima iutrix hæc vegetantis erat.
Diuinis purisque animis diuina dabantur,
Qualis & Angelicis mentibus esca datur.
Sed similis postquam iumentis reddidit illos,
Culpa nocens, victu mens spoliata suo est.
Mortua & esset adhuc, miserans nisi Christus
amatam,

Denuo

Denuo,
Perdita qua
Interior
Vtque hic
Nutriat
Ille suum n
(O nimio
Angelus An
Repleat,
Inuidisse po
Inuidie
Sit tamen
Mortale
Dum fidei s
Cernim
Sensilibus s
Et specie
Ardua præ
Prodit,
Diuinis cre
Nulla D
Magna prof
Que mo
Nam cibus
que
hon
O miserum
Quam sa

Denuo, morte sua, restituisse opus,
 Perdita quæ fuerat, diuina renixit imago,
 Interiorque noua luce renatus homo est.
 Vtque hic cœlestem cœlesti fomite vitam
 Nutriat, etatem proficiatque suam:
 Ille suum nobis sacro cum sanguine corpus
 (Onimio exundans munus amore) dedit.
 Angelus Ambrosiæ se pastu, & nectaris haustu
 Repleat, oblectet, latificetque, licet.
 Inuidisse potest nobis hæc fercula, Si quid
 Inuidiæ Angelicis mentibus esse potest.
 Sit tamen (vt par est) Superiorum lautior esus,
 Mortale at cerè congruit iste magis.
 Dum fidei speculo æternarum ænigmata rerum
 Cernimus atq; animum fœtile corpus habet.
 Sensilibus substant diuina Charismata formis,
 Et species sensu, res homo mente capit.
 Ardua præsertim mysteria sacra Synaxis
 Prodit, vbi Christum signa aliena tenent.
 Diuinis credunt humana problemata verbis,
 Nulla Deo poterat gratior esse fides. (tur.
 Magna profectò fides, & præmia magna mere-
 Quæ modo tecta latèt, deinde re tecta patent.
 Nam cibus est idem, quo vescitur Angelus, &
 quo Christigena, hic cibus est Christus
 homo atque Deus.
 O miserum, qui delicias non gustat opimas,
 Quàm sapit ille, caro cur tua, Christe, sapit.

L 5 Se

LI EV.
 CRA-
 n.
 oderet orbem,
 onitatis opes.
 insita rebus,
 ta locis.
 icibus actis,
 tur, humo.
 plantis,
 ibis.
 eber alendo,
 aura dapes.
 iuere vitam,
 ore negat)
 imonia vite
 ata fuit?
 libus ortus
 e foret.
 t arbor,
 tantis erat.
 abantur,
 esca datur.
 ddidit illos,
 ata suo est.
 nisi Christus
 Denuo

Se Christo esuriens saturat, satur esurit vsque,
 Iam superis similis finitimusque choris.
 Accipere quisquis Christum non curat opertum;
 Accipiet nunquam Christus aperius eum.
 Mortales igitur vitam cognoscite vestram,
 Et meritum capiat grande charisma decus.
 Namque in deserto aerie fastidia manne,
 Terribilem Hebræis si peperere necem;
 Cælestis, seu diuini contemptuo panis,
 Quid nisi Tartareum sit paritura rogam?
 Ah quid opum spinas, quid honorum mandere
 glandes,
 Quid de voluptatum stercora, queso, iuuat?
 Nil caro mortalis, nisi mortem gignit amanti,
 Ac vitam Christi viua datura caro est.
 Non opus est pretio, prostant conuiuia gratis:
 Sordidus hæc temerè dummodo nemo petat.
 Credat speret, amet, seq; his virtutibus ornet,
 Sicque ad regales audeat ire dapes,
 Hic quoq; quo poteris conuiuia frequentior esse.
 Regali à mensa commoda plura feres.
 Atque frequens ut sis, suadent ratioq;, fidesq;,
 Et pietas, & spes, conditioquo cibi.
 Si quoties rigido languent tua corpora morbo,
 Accersis medica qui leues arte malum.
 Cur quoties aliquo fœdasti crimine mentem?
 Non sumis pura pharmaca sacra manu?
 Accede ergo frequens, tantam neque despice
 mensam,

Vnde

Vnde tibi
 Dumque sa
 Percita c
 Nam timor,
 Se dare u
 Sic bene susc
 Hospitiu

CVM su
 Lector
 Etissima c
 riè collegi
 cem edere
 corum ac
 uotioni sa
 cælestis v
 gno cum
 aliquid cu
 strepentib
 rationem
 hæc ipsa M
 & quæ o
 tiam nota
 peruenire

*Vnde tibi tantum commoditatis erit.
 Dumque sacram propius fas est attingere mensam,
 Percita corda trahant hinc amor, inde timor:
 Nam timor, indignum quod homo se nouerit, arcet,
 Se dare dignantem sumere suadet amor.
 Sic bene susceptus, bene si tractabitur, hospes,
 Hospitium felix, atque perenne dabit.*

LAVS DEO.

Auctor pio Lectori.

CUM superioribus mensibus, amice
 Lector, quædam de frequenti san-
 ctissimæ communionis usu tumultua-
 riè collegissem, non eo animo, ut in lu-
 cem ederentur, sed ut quorundam ami-
 corum ac piorum hominum votis & de-
 uotioni satisfacerem, qui cum crebrius
 cœlestis vitæ panem, & quidem ma-
 gno cum fructu manducarent, habere
 aliquid cupiebant, quo aliis etiam ob-
 strepentibus & improbantibus facti sui
 rationem probare possent. Accidit, ut
 hæc ipsa Neapoli postea excuderentur,
 & quæ obiter ego in amicorum gra-
 tiam notaueram, in omnium manus
 peruenirent, Quocirca pluribus ami-
 cis

Vnde